

The Invitation #28

Openen van de deuren van het licht en het onbekende.
4 september 1987 in Gautam de Boeddha Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Wie is de spookschrijver die de gouden regels maakt?

Amrito, wat mij betreft is er maar één gouden regel, dat er geen gouden regels zijn. Wat bekend staat als gouden regels is enkel verguld. Deze zogenaamde gouden regels zijn kennelijk gemaakt door mensen die goud hebben. Je kunt zien dat deze regels niet van goud zijn maar enkel verguld...

Vrouwen genieten in deze wereld veel meer dan mannen; voor hen zijn er veel meer dingen verboden.

Vele romances beginnen ermee dat een vrouw in zijn armen wegzinkt en eindigen met haar handen in zijn verdiensten.

Vrijgezel: Een man die elke ochtend uit een andere richting van zijn werk komt.

Milligan's wet van de thuseconomie: Twee kunnen even goedkoop leven als één, ongeveer half zo lang.

Je hebt wel gehoord van de drie leeftijden van vrouwen: jong, middelbaar en: 'Je ziet er schitterend uit.'

Golding's wet van de typering: De wereld is verdeeld in twee typen mensen, zij die de wereld in twee typen verdelen en zij die dat niet doen.

De zachtmoedige zullen de aarde erven, maar niet het recht op delfstoffen.

De leugens van mannen zijn volledig de vrouwen te verwijten; ze blijven maar volhouden de meest onpraktische vragen te stellen.

Klein's wet van de mogelijkheden: Niets is onmogelijk voor mensen die het niet zelf hoeven te doen.

In deze wereld bestaan maar twee tragedies: de ene is niet krijgen wat je wilt, en de andere is het wel krijgen.

Middelbare leeftijd: Later dan je denkt en eerder dan je verwacht.

Ouderdom is nog niet zo slecht als je het alternatief in overweging neemt.

Percy's wet van de luiheid: De wereld is verdeeld in twee soorten mensen, zij die willen werken en zij die bereid zijn het hen toe te staan.

Karl Marx zegt: 'To do is to be.'

Albert Camus zegt: 'To be is to do.'

And Frank Sinatra zegt: 'Do be do be do.'

Vraag 2

Geliefde Meester,

Is het mogelijk liefde en meditatie tegelijk te ervaren?

Taglish Bharti, liefde en meditatie zijn niet twee dingen; vandaar dat de vraag als zodanig zich niet voordoet.

Liefde is meditatie en meditatie bloeit in liefde. Wanneer ik het woord ‘liefde’ gebruik bedoel ik natuurlijk niet de liefde die gewoonlijk onder het woord wordt verstaan, bedoel ik niet de biologische bevlieging – dat is hoe dan ook geen liefde. Het is enkel je chemie, niet jij die zich voelt aangetrokken, en onderhevig aan de chemische illusie denk je dat je verliefd bent. Maar dat soort liefde kent elk dier, elke vogel heel goed.

Alleen de mens schijnt op een dwaalspoor gebracht, en zozeer op een dwaalspoor gebracht dat behalve de mens alle dieren in de wereld een bepaald seizoen hebben dat ze dol zijn – hun voortplantingsseizoen, een hele beperkte periode in het jaar wanneer de biologie hen overvalt, hen volledig blind maakt, hen bijna dwingt tegen hun wil. Heb je wel eens twee dieren gezien die de liefde bedrijven? En heb je ze ooit zien glimlachen? Ze zien er zo verveeld uit dat het enige probleem dat ze kwelt, schijnt te zijn hoe eruit te komen.

Het hele jaar zien ze er meer ontspannen uit, rustiger, meer in overeenstemming met de natuur en met zichzelf, maar wanneer het voortplantingsseizoen komt, gaan ze allemaal droevig, ernstig, vroom kijken. Ze vergeten hun speelsheid, ze vergeten hun vrijheid. Ze voelen zich plotseling onderhevig aan een soort hypnotische trance; in feite is het een chemische trance.

Daarom kunnen wetenschappers heel gemakkelijk de sekse veranderen. Een man kan een vrouw worden, een vrouw kan een man worden – enkel een heel kleine verandering, een verandering in de hormonen, in de chemie van het lichaam. Enkel een paar hormonen erbij en bij de vrouw gaat een snor en een baard groeien.

Er zijn nu in de wereld veel mensen die hun sekse hebben veranderd. Soms gebeurde het automatisch omdat de mens is opgebouwd uit beide, man en vrouw. Door je vader is iets bijgedragen, door je moeder is iets bijgedragen, dus je bent beide: je vader en je moeder, deels man, deels vrouw. Welke ook meer is in percentage, misschien zestig procent man en veertig procent vrouw, dan ben je een man en het kan andersom zijn, dan ben je een vrouw.

Dit percentage hormonen kan veranderd worden door je gewoon injecties te geven. En in de ontwikkelde landen zijn er al mannen die als vrouwen geboren zijn, en vrouwen die in mannen zijn veranderd. Maar in het begin kwam het hele idee in de aandacht omdat af en toe een onvoorzien geval zich voordeed. In het vroege begin van de vorige eeuw bijvoorbeeld was er in Londen een geval. Een man werd verliefd op een vrouw en hij trouwde met de vrouw. Maar na het

huwelijk was hij heel erg verbaasd dat de vrouw langzaam in een man begon te veranderen.

Na een jaar schaamde hij zich zo want de hele stad lachte hem uit: zijn vrouw was volledig in een man veranderd. Hij wendde zich tot de rechtbank voor echtscheiding. De rechtbank stond voor een raadsel; er was voor de rechtbank nooit eerder een geval geweest zoals dit. En de man was volkomen redelijk. Hij zei: 'Ik heb een vrouw getrouwd; ik heb nimmer een man getrouwd. Waarom zou ik met een man trouwen? Het is duidelijk dat het huwelijk is geneutraliseerd, ik heb helemaal geen echtscheiding nodig, maar enkel om niet illegaal te zijn, vraag ik om echtscheiding.'

Zijn vrouw werd om een medisch onderzoek gestuurd. Het was niet nodig want ze had een snor en een baard; haar borsten waren verdwenen. Het was niet erg nodig, maar om geen risico te nemen zei de rechter: 'Laat haar medisch onderzoeken. Als het verslag van de dokter zegt dat ze een vrouw is geworden, dan is er geen probleem, is uw echtscheiding geaccepteerd.'

Dat gaf de wetenschappers het idee dat er bij de vrouw een heel klein verschil is tussen haar mannelijke hormonen en vrouwelijke hormonen. Misschien is ze eenenvijftig procent vrouw, negenenveertig procent man, en door een verandering van klimaat, voeding, een bepaald medicijn... het kan van alles zijn dat de verhouding tussen man en vrouw in haar heeft veranderd. Het verschil was heel gering, precies op de grens, en ze werd een man.

Dit opende een deur naar geweldig onderzoek, en er werd ontdekt dat iedere man een vrouw kan worden en iedere vrouw een man kan worden.

Dit doet me eraan denken dat in het Oosten, vanaf het allereerste begin, bijna tienduizend jaar oude standbeelden aanwezig zijn, waarin Shiva en zijn vrouw Parvati voorgesteld worden als één persoonlijkheid: half man, half vrouw. Het is een prachtig esthetisch en artistiek beeldhouwwerk, en zo is er altijd over gedacht: een prachtige metafoor, maar niemand heeft het beschouwd als een realiteit.

De mensen die dat beeld gemaakt hebben, moeten aan de weet gekomen zijn dat iedere man een vrouw in zich draagt en iedere vrouw een man in zich draagt – en deze wisseling is niet onmogelijk.

Mijn eigen gevoel zegt me dat in de toekomst veel meer mensen zullen wisselen – want waarom niet beide ervaringen in één leven hebben? De meeste intelligente mensen zullen wisselen – de onintelligente zijn altijd bang voor elke verandering – je hebt overigens dertig jaar als een vrouw geleefd, het is nu tijd, waarom niet een blik werpen van de andere kant? Waarom op deze oever blijven leven? Van de andere kant is het landschap ook heel mooi.

Alleen dan wordt het aloude idee van de dichters dat de vrouw een mysterie is, opgelost. Je kunt een vrouw worden en weten wat het mysterie is. Je kunt een man worden en weten wat het mysterie is. Er is helemaal geen mysterie; het is enkel een poëtische voorstelling. Het verschil is alleen biologisch, chemisch, hormonaal.

Ik noem dat soort verliefdheid geen liefde; ik noem het lust. En het door elkaar halen van lust en liefde heeft je probleem veroorzaakt.

Je vraagt: 'Is het mogelijk liefde en meditatie tegelijk te ervaren?' Lust en liefde kun je niet tegelijk ervaren.

Lust gaat tegen meditatie in.

Het is begeerte, een laakbare begeerte.

Het brengt je naar onbewustheid.

Meditatie is het belangrijkste verlangen, het enige verlangen dat geen begeerte genoemd kan worden. En het neemt je mee omhoog naar meter bewustzijn.

Je kunt geen twee dingen doen – opwaarts gaan naar meer bewust zijn en neerwaarts gaan naar meer onbewust zijn; je kunt ze beide niet tegelijkertijd doen.

Maar liefde en meditatie reiken beide naar hogere staten van zijn. Meditatie is een staat van gedachteloosheid, een staat van stilte, helderheid, rust – een staat van gelukzaligheid. Er is geen reden waarom liefde er tegen zou zijn. Uit gelukzaligheid stroomt liefde. Eigenlijk kan alleen een meditatief mens een liefdevol mens zijn, en alleen een liefdevol mens kan meditatief zijn, want beiden stijgen uit boven de onbewuste mind, de duistere mind, de blinde mind, en openen de deuren van licht en het onbekende.

Het zijn verschillende benamingen en hun verschillende benamingen hebben een bepaalde betekenis en belangrijkheid. Meditatie is zelfs mogelijk als je alleen bent. In feite is het alleen mogelijk wanneer je alleen bent, in je alleenheid, volkomen puurheid... geen massa gedachten of emoties of gevoelens, enkel een vlam van bewust zijn

Meditatie is de ontdekking van je eigen zelf.

Maar zodra je de schat hebt ontdekt, ontstaat er in je een geweldige behoefte hem te delen. Dat delen is liefde. Meditatie is als de zon en liefde is als de straling reikend naar verafgelegen bloemen om zich te openen, naar vogels om te zingen, om de hele levende wereld levendig, fit en verjongd te maken. Precies dat wat de zon doet naar het hele zonnestelsel, doet meditatie naar de hele menselijke wereld: het straalt liefde uit.

En als meditatie geen liefde uitstraalt dan verkeert iemand in een dwaling. Wat hij denkt dat meditatie is, is geen meditatie. Het kan concentratie zijn, het kan overdenking zijn, maar het is geen meditatie.

Concentratie is van de mind, één enkele gerichtheid van de mind. Overdenking is ook van de mind, niet één enkele gerichtheid maar een zaak van één enkel onderwerp. Als je over licht nadenkt, blijf je over licht nadenken, intenser en dieper en over meer mogelijkheden en implicaties van licht; maar je houdt oog op één dimensie.

Daarom kunnen we overdenking definiëren als denken in één enkele richting, zonder van het pad af te raken, zonder hier en daar heen te gaan; zonder vele verschillende soorten gedachten toe te laten, maar één enkelvoudig pad, gaand

in dezelfde richting. Wetenschap is afhankelijk van concentratie en filosofie is afhankelijk van overdenking. Religie is afhankelijk van meditatie.

Meditatie is wanneer de mind helemaal niet functioneert, wanneer de mind volkomen rustig en stil is. In deze afwezigheid van de mind verschijnt je authentieke wezen. Je masker verdwijnt en je wordt voor het eerst geconfronteerd met je oorspronkelijk gezicht. Voor het eerst weet je wie je bent. En deze ervaring van jezelf is de ervaring van je goddelijkheid. Vanuit deze goddelijkheid straalt liefde. Ze is niet gericht op iemand in het bijzonder; ze straalt eenvoudig naar vriend en vijand, naar de vertrouweling en naar de vreemdeling; ze kent geen enkel onderscheid.

Wanneer de zon opkomt, komt ze niet alleen op voor rozen en niet alleen voor goudsbloemen. Ze komt niet alleen op voor rijke mensen en voor de armen. Ze komt niet alleen op voor de sterken en voor de zwakken. Ze komt ongericht op. Ze straalt in alle richtingen. Iedereen die ogen heeft, kan het zien. Ogen hebben, betekent eenvoudig dat wie ontvankelijk is, wie sensitief is, kan het zien. De zon komt niet alleen op voor de blinden.

Alleen een blinde kan een meditatieve mens passeren zonder zijn liefde te voelen. Ik bedoel spiritueel blind, iemand die binnenin zijn wezen geen enkel idee heeft wie hij is; die zichzelf kent volgens anderen, wat zij zeggen. Zijn kennis van zichzelf is niet anders dan een verzameling opvattingen van andere mensen. Hij kent zichzelf niet rechtstreeks, onmiddellijk; en omdat hij zichzelf niet kent, blijft hij gesloten; anders was het niet mogelijk Jezus te kruisigen. Zij die Jezus kruisigden moeten spiritueel blind geweest zijn. De man was absoluut onschuldig, en hij was vol liefde. Hij had niemand kwaad gedaan; in feite probeerde hij iedereen te helpen. Maar het is een vreemde wereld. Hier zijn meer blinde mensen dan zij die ogen hebben om te zien. En omdat de mensen die ogen hebben en ontvankelijk zijn, in de minderheid zijn, blijven ze stil. Ze blijven ernaar kijken dat Socrates vergiftigd wordt door de blinden en ze protesteren niet.

In mijn ogen waren de mensen die Socrates vergiftigden of Jezus kruisigden of Mansoor ombrachten of Sarmad vermoordden minder verantwoordelijk dan zij die wisten dat wat er gebeurde absoluut verkeerd was, maar uit angst stil bleven. Er is een prachtig voorval...

Toen Al-Hillaj Mansoor, een Mohammedaanse mysticus, op een primitieve manier werd vermoord... de kruisiging van Jezus is veel subtieler; de vergiftiging van Socrates is zelfs veel subtieler, maar niemand heeft zo veel geleden als Al-Hillaj Mansoor.

Eerst hakten ze zijn benen eraf – ze doodden hem deel voor deel, alleen maar om hem zo veel mogelijk te martelen, tot het uiterste – vervolgens hakten ze zijn handen eraf. Toen vernietigden ze zijn ogen met hete ijzeren staven – deel voor deel gingen zij verder.

Duizenden mensen hadden zich verzameld om te kijken. De meester van Al-Hillaj Mansoor, Junnaid, een beroemde leraar, was ook aanwezig. Natuurlijk

was hij absoluut tegen wat er gebeurde, maar de zwakheid van de deugdzaamheid... Bij het zien van de meeste mensen, hield hij zich stil. Hij wist dat Mansoor na duizenden jaren was geboren; hij was één van de zeldzaamste bloemen. Junnaid was van duizenden een leraar geweest, maar geen van zijn studenten, geen van zijn discipelen had dezelfde hoogten bereikt als Mansoor – dit allemaal begreep hij.

Mensen gooiden stenen voordat de moordpartij begon. Hij wilde niet dat mensen wisten dat hij geen stenen gooide, dus in plaats van het gooien van een steen gooide hij een roos, enkel om te tonen dat hij gegooid had. Wie kan te midden van duizenden stenen ontdekken wat hij gegooid heeft? Mensen zagen dat hij iets gegooid had.

Maar Mansoor kon het wel zien. Toen er duizenden stenen op hem neer kwamen, hem raakten, en bloed over zijn hele lichaam stroomde, kon hij zien dat er ook een roos op zijn gezicht viel. En hij wist dat deze roos enkel door zijn meester Junnaid gegooid kon zijn. Hij schreeuwde vanuit zijn beproeving: ‘Junnaid, deze duizenden stenen doen me niet zo veel pijn als jouw roos; het heeft een wond geslagen in het diepst van mijn ziel.’

Deze verklaring is fantastisch: ‘Duizenden stenen hebben mij geen pijn gedaan. Dit zijn mensen die mij niet kennen – maar jij kent me; ik ben gegroeid in jouw schaduw. Toch, in plaats van te protesteren, ben je zo laf omdat je bang bent dat als je niets gooit mensen kunnen gaan vermoeden dat je misschien een vriend bent...’ En hij kreeg tranen in zijn ogen.

En Mansoor zei: ‘Deze tranen komen niet door deze stenen; deze stenen zijn mijn tranen niet waard. Deze tranen zijn voor de man die een roos naar mij heeft gegooid.’

En nog steeds hield Junnaid zich stil...

De deugdzame mens is verantwoordelijk. De zwijgende mens, de mens die goed op de hoogte is, is verantwoordelijk voor alles wat in de historie van de mens aan mensen is aangedaan die alleen maar pure liefde, pure stilte, pure goddelijkheid waren.

Maar misschien kan tegen deze deugdzame mensen ook niets worden aangevoerd, want als zij bekend waren geworden zou er nog een moordpartij hebben plaatsgevonden en niets anders. Dat is wat Junnaid achteraf zei, en hij had gelijk. Andere discipelen vroegen hem: ‘Het was heel beschamend toen hij uw naam uitriep. U gedroeg zich alsof u Junnaid niet was. Het was beschamend dat u niet protesteerde toen uw belangrijkste discipel gemarteld werd – meedogenloos gemarteld.’

Nee, zelfs dieren martelen niet op die manier. Als je iemand wil doden, dood dan. Maar hem in stukken hakken is verwerpelijk.

De andere discipelen zeiden: ‘U zou hebben moeten protesteren.’

Junnaid zei: ‘Denken jullie dat het hem gered zou hebben. Ik heb daar ook aan gedacht. Het is niet zo dat ik de tragedie niet heb gevoeld, ik heb evenveel pijn gevoeld als Mansoor. Ik hield van hem, maar ik wist dat als ik tevoorschijn was

gekomen en had geprotesteerd, in plaats van één mens dan twee mensen vermoord zouden zijn. Daardoor zou niets bereikt zijn.’

Maar toch heb ik het gevoel dat het beter geweest zou zijn dat twee mensen waren vermoord in plaats van één. Ik verschil van mening met Junnaid, want er was misschien een derde persoon die naar buiten was getreden, en drie mensen hadden misschien bij veel meer moed uitgelokt. Het is niet zo dat in die enorme menigte er alleen Junnaid was die zag dat het absoluut onmenselijk en afstotend was – en er was geen sprake van misdaad. De misdaad was enkel dat Al-Hillaj Mansoor had gezegd: ‘Ik ben God’, ana’l haq, en tegelijkertijd zei hij: ‘Het is niet zo dat ik alleen God ben – jullie zijn het ook. Ik weet het; jullie moeten het nog gaan weten. Dat is het enige verschil.’

Hij sprak dus niet vanuit zijn ego, hij sprak vanuit zijn ervaring. Hij was voor niemand de goddelijkheid aan het ontkennen. Hij zei slechts: ‘Jullie God lijkt te slapen; mijn God is wakker. Eens sliep hij ook en ik was even onwetend als jullie. Op een dag zullen ook jullie even wakker zijn als ik. Het is enkel een kwestie van tijd.’

Zo een mens van compassie. Waarom heeft de mensheid zich naar deze mensen zo slecht gedragen? Eén van de redenen, fundamentele redenen is dat hun verhevenheid de ego’s van mensen kwetst. Hun stilte, hun liefde, hun schoonheid, hun goedheid, hun gelukzaligheid... Dat alles kwetst mensen, want zij leven in donkere holen, in ellende, in lijden, in pijn, en iemand staat op de heuveltop, zonverlicht, omgeven door geurende bloemen. Ze kunnen een dergelijk mens niet vergeven.

Dit is iets om diepgaand begrepen en onthouden te worden, dat tot nu toe de mens zich over het algemeen barbaars heeft getoond. Alle praat over beschaving is onzin. Alle praat over cultuur, Hindoe, Mohammedaans, Christelijk, is eenvoudig geouwehoer. Want de manier waarop we ons gedragen hebben naar onze beste zonen en dochters is niet beschaafd, is niet menselijk. Het is dierlijk of misschien zelfs onder het niveau van dieren.

Geen dier vermoordt een ander dier van zijn eigen soort. Geen leeuw doodt een andere leeuw, hoe hongerig ook; hij sterft nog liever dan te doden. Maar de mens is echter het enige beest. Hij is in vele opzichten uniek: hij is de enige die mensen van zijn eigen soort doodt – niet alleen doodt maar ook opeet.

Ooit eisten de mensen in Palestina van de regering: ‘We zouden toestemming moeten krijgen dode mensen te eten want er is een tekort aan voedsel – en het lijkt volslagen oneconomisch de dode mensen niet op te eten.’ Hun eis was afstotend maar nog afstotender is dat de Palestijnse regering hun eis heeft ingewilligd, door te zeggen dat het goed is. De regering kan geen voedsel leveren. Op welke gronden kan ze het hen dan weigeren?

Eerst gaan ze mensen opeten die een natuurlijke dood gestorven zijn en daarna gaan ze mensen opeten die opzettelijk gedood zijn. Dat is in boeddhistische landen gebeurd: in China, in Japan, in Korea, in Taiwan. Je komt hotels tegen waar staat: ‘Hier hebben we enkel vlees van dieren die natuurlijk gestorven

zijn.’ Zo veel natuurlijk gestorven dieren zijn er gewoon nergens in de wereld dat ze voor het hele land voedsel kunnen verschaffen. Hoeveel dieren zie je op een natuurlijke manier sterven?

Deze borden zijn volkomen bedrieglijk, even bedrieglijk als je in India aantreft: ‘Hier wordt enkel pure ghee gebruikt.’ En overal is plantaardige ghee aanwezig, gemaakt uit groenten, niet uit melk, en soms zelfs uit verrotte groenten, niet eens de beste kwaliteit groenten. Waar kunnen ze zo veel pure ghee vandaan krijgen? Je kunt niet eens pure melk krijgen.

Ik was een postdoctorale student en de man die altijd aan alle studenten in het studentenhuis melk leverde, stond bekend als een zeer vroom mens; hij werd echt Santa Baba genoemd, want iedereen dacht, hij is zo eerlijk; hij levert pure melk. Hij kwam altijd met zijn zoon die de melk droeg.

Ik hoorde hem heel vaak. Als iemand vroeg: ‘Santa Baba, is de melk echt puur?’ Hij legde dan onmiddellijk zijn hand op het hoofd van zijn zoon en zei: ‘Als ik water aan de melk heb toegevoegd, zal mijn zoon sterven.’

Natuurlijk dachten mensen... Ik hoorde het vele malen. Ik kreeg het vermoeden dat er in het mysterie een bepaalde aanwijzing moet zijn, want ik nam ook altijd zijn melk en ik wist dat het niet puur was. Het was zo dun dat het meer water dan melk was. Op een dag nam ik hem apart en ik zei tegen hem: ‘Je zoon is niet nodig... en je hoeft ook niet je hand op zijn hoofd te leggen. Maar je moet me één ding vertellen. Is het echt waar?’

Een ogenblik was hij stil en toen zei hij: ‘Het is niet waar.’

Ik zei: ‘Elke dag offer je je zoon op.’

Hij zei: ‘Het is heel eenvoudig. Ik meng nooit water met melk; ik meng altijd melk met water. Dus zeg ik niets verkeers.’

Je kunt niets puur krijgen.

Ik hoorde over Moella Nasroedin dat hij zelfmoord wilde plegen. Dus ging hij naar een apotheker en kreeg met veel moeite vergif van hem. Hij moest hem omkopen want waar zou hij dat recept voor vergif krijgen? ‘Zonder het recept’, zei de apotheker, ‘kan ik je niets geven; je moet een recept van de dokter hebben.’

Hij zei: ‘Wie gaat me het recept geven? Ik wil zelfmoord plegen. Neemt u deze honderd of tweehonderd roepies maar, want ik ga sterven. Wat ga ik daarna met de roepies doen?’

Dus hij kocht hem om, ging heel blij naar huis, mengde het vergif in de melk en dronk het op, rustte, wachtte en wachtte en wachtte, en de dood kwam niet, zelfs de slaap niet! Vele malen werd hij wakker, keek om zich heen – of hij in de hel was of in de hemel... maar zijn vrouw lag naast hem te snurken.

Hij zei: ‘Mijn God, hoe lang heeft dit vergif nodig? De apotheker zei dat op het moment dat je het op je tong legt, ben je er geweest...’

En het begon ochtend te worden. De hele nacht had hij gewacht. De ochtend kwam en zijn vrouw lag nog steeds naast hem te snurken. Hij rende naar de apotheker – hij deed net de deuren van zijn winkel open – en vroeg hem: ‘Wat is

er aan de hand?’ Hij zei: ‘Wat kan ik eraan doen? Je weet, in dit land kun je niets vinden dat puur is. Alles is vermengd. In zekere zin is het goed; niemand kan zelfmoord plegen – tenminste door vergif in te nemen.’

Een mens van liefde is echt de enige mens die beschaafd is, die ontwikkeld is. En een dergelijke liefde ontstaat alleen als een geur van meditatie; vandaar mijn nadruk op meditatie. Tenzij we mensen op een veel grotere schaal op meditatie richten – zoals nooit eerder is gebeurd – is er niet veel hoop voor de toekomst, voor de toekomstige mensheid.

Maar ik ben geen pessimist, voor geen centimeter. Ik ben een absolute optimist. Tot het allerlaatste moment geloof ik, vertrouw ik er tot het laatste op, dat wanneer de wereld tijdens een wereldoorlog zelfmoord pleegt, dat de mens wakker wordt. Bij het voor je zien van zo een enorme tragedie, hoe kunnen mensen dan blijven slapen?

Er zijn gewoon maar twee alternatieven: of zelfmoord of meditatie. Het leven heeft ons tot een punt gebracht waar er nog weinig wegen zijn; maar twee wegen, twee mogelijkheden, eenvoudige keus. Of de mensheid kiest voor zelfmoord onder het leiderschap van wie dan ook, of de mensheid kiest ervoor te mediteren, stil te zijn, vreedzaam te zijn, menselijk te zijn, liefdevol te zijn.

Enkel door meditatie kunnen we de politici overwinnen – en de politici moeten totaal overwonnen worden. Hun macht moet voor eeuwig vernietigd worden.

Hun nucleaire wapens en hun atoomwapens moeten in de Atlantische en in de Grote oceaan gegooid worden. En als ze er tegelijk in willen springen, kunnen ze ook springen, want zij zijn de grootste criminelen in de wereld.

Gewone criminelen kunnen iemand vermoorden en je brengt ze naar de galg.

Adolf Hitler alleen vermoordt acht miljoen mensen. Jozef Stalin vermoordt één miljoen Russen, zijn eigen mensen, zonder enig probleem. Al deze politici gaan door met het ontwerpen van steeds meer wapens voor het vernietigen van de mensheid. En zij zijn de leiders, zij zijn de gidsen van mensen.

Met deze blinde politici die de wereld domineren is er geen hoop.

Ik nodig de hele mensheid uit, want dit is een beslissend moment, dit is het tijdstip dat een grote revolutie nodig is, een revolutie tegen alle politici, zonder enig onderscheid of ze socialist, communist, fascist, of kapitalist zijn; of ze in democratie geloven of in dictatuur geloven – dat maakt niet uit.

Voor de allereerste keer staan alle politici op één lijn in het vernietigen van de mensheid, en als we de mens kunnen bevrijden van het politieke jargon... De enige manier om de mens te bevrijden is de mens liefdevol maken, vreedzaam. Dus hij doet eenvoudig afstand van de wapens en hij zegt: ‘Ze zijn niet nodig. We gaan elkaar niet vermoorden. En als je zo veel drang hebt om te vechten, kunnen de presidenten en de minister-presidenten bokswedstrijden houden – en we genieten er dan allemaal van. Het is echt geweldig.’

Wat is de noodzaak zo veel onschuldige mensen te vernietigen voor een paar idioten die niet tot een oplossing kunnen komen; volkomen duidelijk ziend dat

er steeds minder tijd overblijft en elk ongeluk mogelijk is – en dan er is helemaal geen mensheid meer.

Ik hoorde eens dat de derde wereldoorlog plaatsvindt, en een aap zittend in een boom zegt tegen een vrouwtjesaap: ‘Liefste, zullen we het allemaal opnieuw doen?’ En hij heeft een appel in zijn hand. ‘Eet hem nog een keer’... en God gooit je dan de Tuin van Eden uit en er is het begin van een nieuwe mensheid... Maar die mensheid komt weer terecht bij een Ronald Reagan – het zal niet anders zijn. Het enige verschil dat een verschil genoemd kan worden is het verschil in bewustzijn. En meditatie is niet anders dan een wetenschap om dat verschil te creëren.

Je vraagt: ‘Is het mogelijk liefde en meditatie tegelijk te ervaren?’

En ik zeg je: ‘Liefde is alleen mogelijk als meditatie mogelijk is. Ze zijn twee vleugels van dezelfde vogel. En als je wilt dat de vogel hoog in het luchtruim van bewustzijn vliegt, zijn beide vleugels nodig, liefde en meditatie, maar niet jouw soort liefde.

Je moet het verschil onthouden tussen jouw soort liefde en de liefde waarover ik spreek.

Man en vrouw hadden een vreselijke ruzie. Uiteindelijk gooide de vrouw haar armen in de lucht en riep uit: ‘Waarom moest ik met je trouwen om te ontdekken hoe dom je bent?’

‘Dat hoefde je niet’, antwoordde de man kwaad. ‘Je had het moeten weten op het moment dat ik je vroeg.’

Wie gaat het je vragen behalve een dom mens! Juist op dat moment was het duidelijk, het was niet nodig zo veel jaren te wachten om het te ontdekken. Over deze liefde praat ik niet.

Het nieuwe volledig automatische vliegtuig maakte zijn eerste vlucht van kust tot kust. Een opgenomen mededeling luidde: ‘Dit is het eerste volledig automatische straalvliegtuig. Er is geen piloot, geen bemanning. Druk op een knop en we stijgen op. Druk op een tweede knop en de maaltijd wordt geserveerd. Druk op nog een knop en we gaan landen. Niets kan fout gaan... kan fout gaan... kan fout gaan... kan fout gaan...’

En we zitten op een vulkaan van nucleaire wapens – en alles kan fout gaan!

Druk maar een knop in...

Je vraag is niet alleen een persoonlijke vraag. Het is nu een vraag voor de hele mensheid geworden, de hele aarde. Maar ongelukkigerwijs is het moeilijk om in vijf miljard mensen zelfs maar een paar honderd mensen te vinden die oprecht geïnteresseerd zijn te ontdekken wat meditatie is – niet door erover te leren maar door het te ervaren.

De tijd is bijna op. Elk moment komen we dichterbij een situatie die misschien doelbewust gecreëerd is of misschien gewoon toevallig is. Een paar dagen geleden hebben we de praktijk meegemaakt. In Frankrijk ging iets mis; in

Rusland ging iets mis. Je kunt machines op niet vertrouwen. Het mensdom heeft de mens niet vertrouwd maar hij heeft wel op machines vertrouwd.

Je zult verbaasd zijn te weten dat in Japan, dat tegenwoordig het technologisch meest geavanceerde land ter wereld is – het heeft Amerika ver achter zich gelaten... Zijn valuta is tegenwoordig de meest waardevolle; de dollar wordt als tweede gerekend. In Amerika heeft de rijkste maar viereneenhalf miljard dollar. In Japan heeft de rijkste eenentwintig miljard dollar. En Japan is het enige land waar duizenden robots, mechanische mensen, in de fabrieken functioneren en werken. Ze zijn goedkoop, ze krijgen geen kuren, ze gaan niet staken, ze vragen niet om loon. De kwestie van een loonsverhoging komt niet op. Ze werken vierentwintig uur per dag zonder afwisseling.

Maar plotseling gebeurde er afgelopen maand iets vreemds – dat is wat ik een toevalligheid noem. In een fabriek werden door de mechanische robots vijf mensen gedood; iets werd er razend. Die robots grepen eenvoudig de mensen die voorbijkwamen, gaven ze een stevige omhelzing – afgelopen. Ingenieurs konden niet geloven wat er gebeurde: ‘Is het een soort liefde dat in het hart van de robot is opgekomen?’ En niet slechts één, vijf robots in één fabriek – precies op één dag. En vanaf die dag blijven mensen er ver vandaan. Zelfs ingenieurs kijken van grote afstand, want dichtbij komen als de robot verliefd op je wordt... Dan enkel een flinke omhelzing en je bent er geweest. Ik heb het niet over dit soort liefde.

De mens is ook bezig met dit soort liefde, niet alleen robots. Als je naar de mensen kijkt... Hoeveel mannen hebben hoeveel vrouwen doodgemaakt hoewel ze nog leven? Hoeveel mannen zijn door vrouwen doodgemaakt hoewel ze nog leven, maar enkel in leven zijn, ademend, overlevend? Maar ze kennen geen enkel leven. Liefde heeft hun leven vernietigd. Ik heb het niet over deze liefde. Liefde zou het leven moeten versterken, het rijker maken en mooier en gelukzaliger. Geliefden zouden elkaar meer vrijheid moeten geven, meer individualiteit, meer waardigheid. Maar wat al eeuwen gebeurt, is precies het tegenovergestelde. Geliefden proberen elkaar te domineren, elkaar te vernietigen, elkaar te onderwerpen. Ik heb het niet over die liefde. Die liefde kan niet samengaan met meditatie.

‘Mijn vrouw denkt dat ik een kip ben’, verklaarde de man tegen de psychiater.

‘Dat is een ernstig waanidee’, was het antwoord. ‘Hoe lang duurt dit al?’

‘Drie jaar’, mompelde de man.

‘Drie jaar’, zei de gechoqueerde psych. ‘Waarom ben je niet eerder met haar komen aanzetten?’

‘Wel’, antwoordde de in verlegenheid gebrachte man, ‘eerlijk gezegd, hadden we de eieren nodig.’

Dit gebeurt met bijna elk paar; ze maken elkaar gek. Dit is geen liefde. Als dit liefde is, wat is dan haat?

Het hele idee van overheersing, het hele verlangen macht te hebben over anderen toont een zielsarmoede. Het laat zien dat je geen macht hebt over jezelf; vandaar het verlangen macht te hebben over anderen.

Daarom zeg ik dat de politicus in de wereld de armzaligste mens is, want het is zijn verlangen macht te hebben over miljoenen mensen. Dit verlangen toont zijn armzaligheid. Hij heeft geen macht over zichzelf en hij wil wel macht hebben. Maar het maakt niet uit... hij kan macht hebben over één mens of miljoen mensen of miljard mensen – dat maakt niet uit. Zijn innerlijk gevoel van minderwaardigheid, dat hij binnenin zich geen macht heeft, blijft hetzelfde. Hij kan de wereld bedriegen maar hij kan niet zichzelf bedriegen.

Dat is het verschil tussen de politicus en de religieuze mens. De religieuze mens zoekt naar macht over zichzelf, en de politicus zoekt naar macht over anderen.

De politicus moet wel gewelddadig zijn, destructief, gemeen, barbaars.

Alleen de mens die de macht over zichzelf wil zijn, die wil weten waar de bron van het leven is, waar hij zijn energie vandaan krijgt, waar binnenin hem de bron van leven en energie zich bevinden...

De zoektocht ernaar is meditatie.

Het vinden is verlichting.

En zodra je het gevonden hebt, heb je zó veel, in zo een overvloedigheid, dat je niet kunt voorkomen dat je het deelt. Je wordt een regenwolk die zich wil uitstorten op de dorstige aarde. En je hebt vast, in dankbaarheid, in blijheid, de zoete geur geroken die uit de dorstige aarde komt, door het eerste stortbad van regenwolken erop.

Een mens van meditatie zoals Gautam Boeddha stort zijn liefde uit – hij is een regenwolk, of het is beter hem een liefdeswolk te noemen, die zijn liefde uitstort naar al degenen die dorst hebben, naar al degenen die zich bewust zijn dat liefde neerstroomt.

Maar de meerderheid is zó dwaas, ze openen onmiddellijk hun paraplu. Ze beschermen zichzelf tegen de liefde, ze beschermen zichzelf tegen Gautam Boeddha's, ze beschermen zichzelf tegen Socrates... Vreemde mensen. Iets is fundamenteel verkeerd, en dat is dat ze zichzelf niet kennen en ze hun dorst niet kennen en ze niet weten welke voeding ze nodig hebben.

Liefde is de voeding die in de wereld ontbreekt.

Yussel Moscowitz had alle interesse in het leven verloren, dus ging hij naar zijn psychiater. De gewoonlijk geduldige psych besloot deze keer shock tactieken te gebruiken en zei op scherpe toon: 'Wat zou er gebeuren als ik je linkeroor afsnijd?'

'Dan kan ik niet horen', antwoordde Yussel met een zucht.

'Wat zou er dan gebeuren als ik je rechteroor afsnijd?' bulderde de psych.

'Dan kan ik niet zien', zei Yussel, terwijl hij tekenen van verveling begon te vertonen.

De psychiater raakte gealarmeerd. 'Dit is ernstig. Waarom zeg je dat je niet zou kunnen zien als ik je rechteroor afsnijd?'

‘Omdat’, zei Yussel met een geeuw, mijn hoed dan over mijn ogen zou vallen. Beide oren weg, hoe kan ik dan zien?’

De mensen van wie je je voorstelt dat ze psychiater, psycholoog, psychoanalist zijn, de mensen die de mensheid helpen gezonder te worden, zijn in de wereld de meest ongezonde mensen. De statistieken zijn heel duidelijk. In geen enkel ander beroep dan het beroep van psychiatrie worden zo veel mensen gek. Het aantal is het dubbele van elk ander beroep.

In het verleden waren de professoren kampioenen in het gek worden; nu zijn ze nummer twee. Nummer één zijn de psychologen. Ze plegen vier keer zo vaak zelfmoord dan enig ander beroep – en dit zijn de mensen die de mensheid helpen verstandig te zijn, normaal, gezond, intelligent. Dit zijn de mensen die verondersteld worden je te leren hoe te leven en hoe vreugdevol te leven. Dit zijn de mensen die claimen dat het hun taak is de levenskunst te leren.

Maar als deze mensen de levenskunst gaan leren, zal het echt een gevaarlijke levenskunst zijn. Het is dan niet de levenskunst, het is dan hoogstens de kunst van het vegeteren.

De professor vroeg in zijn psychologie college aan de jonge vrouw: ‘Welk deel van het lichaam zet tot tien keer zijn natuurlijke grootte uit onder een emotionele schok?’ Blozend antwoordde de vrouw: ‘Ik wil daar liever geen antwoord op geven.’

De professor sprak de jongen aan die naast haar zat en die antwoordde prompt: ‘De pupil van het oog.’

De professor wendde zich weer tot de vrouw en zei: ‘Je verwarring laat drie dingen zien. Eén, dat je je huiswerk niet hebt gedaan; twee, dat je een obscene mind hebt; en drie, dat je op een dag helaas teleurgesteld zult zijn.’

Oké, Maneesha?

Ja, Osho.